

Idén megtízszereződött a fejlesztési keret

2006 nyugodtan nevezhető a fejlesztések évének Kisszálláson. A község az elmúlt évinél tízszer nagyobb értékű 204 millió forintos fejlesztést hajtott végre. Megépeül többek között a községet az 53-as főúttal összekötő, több mint két kilométer hosszú útszakasz, de nyárra elkészül a fedett piaccsarnok is.

– Az előző évvel összehasonlítva, idén milyen pénzügyi kondíciókkal kezdte az évet Kisszállás önkormányzata?

– 2005-ben már az önhibájukon kívül hátrányos helyzetbe került települések közé tartoztunk, ezért plusz állami támogatást igényeltünk és nyertünk is. Így csökkentettük a működési hiányunkat. Sajnos, idén is hasonló helyzetben vagyunk, ezért pályáztunk mintegy 36 millió forintos kiegészítő állami támogatásra. A nehézségek ellenére a nem kötelező, vagyis önként vállalt feladatainkat is ellátjuk. Így fenntartjuk a gondozási központot, a 30 férőhelyes szociális otthont, mert igény van rá. Szintén biztosítani fogjuk a helyi sportolás és művelődés lehetőségét is. Én 90 óta vagyok képviselő, átéltem azt az időszakot, amikor bezárta a képviselő-testület a kulturális központot. 1998-ban nyitottuk meg ismét, majd felújítottuk és belaktuk. Ma már nagyon sok rendezvénynek és civilszervezetnek ad helyet az intézmény, itt működik többek között a könyvtár is.

– Mennyire megterhelők a költségvetés számára az önként vállalt feladatok?

– A sportra és a művelődésre a település 3,6 millió forint állami támogatást kap, de azokat idén 24 millió forintos költséggel működtetjük. Úgy, hogy minden dolgozó 6 órában foglalkoztatunk, sőt, a művelődési ház vezetője félállásban látja el feladatát.

Szinte minimális a sportra és kultúrára adott központi forrás, ennek ellenére – úgy érzem – szüksége van a településnek közösségi színterekre.

– A helyi adók emelkedtek?

– A kommunális adót meg kellett emelnünk idén. Három éve nem nyújtunk hozzá, vagyis eddig belterületi ingatlan esetében 4500, a külterületen pedig 3500 forint volt ingatlanonként egy évre. Ezt emeltük most meg 6500, illetve 5200 forintra. Ez azt jelenti, hogy emelkedni fog az ebből származó önkormányzati bevétel, amit teljes egészében fejlesztésre fordítunk.

– Milyen fejlesztéseket terveznek idén?

– Sikeres pályázatok révén 204 millió forintot fordítunk ebben az évben fejlesztésre. Ez az elmúlt évi összeg tízszerese. Két jelentősebb beruházásunk van, mindkettőre már tavaly megnyertük a szükséges pénzt. Az egyik a piaccsarnok építése közel 40 millióból. A másik pedig a Kápolnai út szilárd burkolattal való ellátása két útemben, összesen 150 millió forint felhasználásával. Ezek mellett folytatjuk a polgármesteri hivatal felújítását, és az elmúlt évről áthúzódva nemrég fejeztük be 3 belterületi utca aszfal-

tozását. Pályázatot adtunk be ugyanakkor a művelődési ház akadálymentesítésére.

– Az általános iskolának otthont adó rossz állapotú, beázó kastély épület felújítására mikor kerülhet sor?

– 2004-ben megnyertük rá a 165 millió forintot, de sajnos, forráshiány miatt nem kaphattuk meg a pénzt. Azt hiszem, hogy a rekonstrukcióra a

kormányzati épületek karbantartására, az orvosi rendelő például az összedőlés előtt állt. Pályázati pénzekkel, szépen lassan minden szükséges munkát meg tudunk oldani.

Biztos vagyok abban, hogy rövidesen el fogunk jutni arra a szintre, amikor már nem lesz szükség jelentősebb rekonstrukcióra, és több pénzt tudunk fordítani a szükségessé váló eszközök beszerzésére és a még nem portalanított utcák szilárd burkolatának megépítésére.

– A csökkenő, illetve átrendeződő állami támogatás miatt az intézményekben szükség volt-e a „nadrágszif meghúzására”?

– Mi ezt már évekel ezelőtt megtettük. A foglalkoztatottak száma minden intézményünkben – a polgármesteri hivatalban is – csökkent. Az oktatásban a diáklétszámhoz igazítottuk a pedagógusok és óvodapedagógusok létszámát.

– Az elmúlt hetekben itt, a Tükörben több polgármester is említette, hogy az eddigieknél nagyobb arányú állami támogatást kaptak a kistérségi társulások, adott esetben a települési önkormányzatok rovására. Kisszálláson is érezhető ez?

– Igen, mi is éreztük ezt. Látjuk, hogy többletnormatívák megszerzésére ad lehetőséget a kistérségi együttműködés. Én mindig azon a vé-

leményen voltam, hogy társulásra szükség van. Meg kell találni azonban azt a módot, amely nem sérti, és nem korlátozza egyetlen település önállóságát sem. Azt hiszem, hogy az oktatási együttműködés a legérzékenyebb pont minden önkormányzat számára, de sajnos, eljöhét az az idő, amikor erre is szükség lehet.

– Kisszálláson most valós ez a veszély?

– Szerencsére nem. A születési adatokat figyelve talán ez hosszabb távon is elkerülhető lesz.

– A Halasi Többcélú Kistérségi Társulás működésében milyen módon vesznek részt?

– Szociális, belső ellenőrzési területeken szoros az együttműködés, és a tervek között szerepel a közös kulturális-ijúsági feladatellátás. Remélem, hogy az orvosi ügyelet területén is jól fog működni, mert jelenleg csak három orvosunk van, és nagy megterhelést jelent számukra a háromhetenkénti készenlét és ügyelet.

– Ha jól tudom, önök a kistérségen belül létrehozta egy újabb kistérséget?

– Igen. Mikro-kistérségi megállapodás keretében Tompával és Kelebiával közösen működtetünk egy önálló szociális-szolgáltató intézményt, melyben támogató szolgálatot, közösségi ellátást, családsegítő- és gyermekjóléti szolgálati feladatokat látunk el. A közösségi ellátás és a támogatószolgálat a legalább 10 ezer lakost magába foglaló feladatellátás esetén részesülhet állami támogatásban. A három település lakossága ezt lehetővé teszi. A szociális feladatellátás bővülésén túl megállapítható, hogy az összefogás eredményes volt, az intézmény jól működik.

